

[Rytter.]

get i Udvalget, haaber jeg, at vi kan opnaa en saadan Formulering, at man fra alle Sider med Glæde kan stemme for Lovforslaget. Jeg vilde have sat Pris paa, om Ministeren havde fremlagt en Udtalelse fra Indenrigsministeriet som det Ministerium, der har med Kreditinstitutionerne at gøre, og særlig forekommer det mig utvivlsomt, at vi ikke kan vedtage en Lov, der saa stærkt griber ind i Kreditforeningernes Forhold, uden at vi faar en Udtalelse fra det Fællesudvalg, som Kreditforeningerne har nedsat, om, hvorledes de stiller sig dertil, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Udsættelsen og endvidere med Hensyn til, om de Betingelser, under hvilke man kan give denne Udsættelse, er tilstrækkelig bestemt formulerede. Jeg haaber, som sagt, paa, at vi ved Forhandling med Ministeren i Udvalget kan opnaa et paa disse to Punkter tilfredsstillende Resultat.

Den højtærede Minister sagde, at det haster med Lovforslagets Gennemførelse. Ja, det er selvfølgelig rigtigt. Dog maa man, som sagt, ogsaa være noget forsigtig, for hvis vi havde vedtaget Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Folketinget, og med Ministerens Udtalelse i Folketinget, havde Loven faaet den stik modsatte Virkning af den tilsigtede. Det har nok Hast, men vi maa ogsaa huske paa, at det er et Spørgsmaal, hvor stor Betydning Loven overhovedet faar, naar der ikke samtidig er stillet Midler til Raadighed ved en saadan Tvangsakkord; men der maa vi selvfølgelig se, hvad Familien og andre vil virke med til.

Vi fra vor Side er altsaa villige til at arbejde med paa at faa Lovforslaget gennemført, men vi vil søge, om vi ikke kan opnaa det, som Venstre i Folketinget allerede har antydnet: en bedre Formulering af Betingelserne, hvorunder Udsættelse kan gives, og navnlig en Begrænsning af den Tid, hvori Udsættelse kan gives.

Jensen (Aale): Det foreliggende Lovforslag er et Led i den Kæde af Kriseforslag, som er forelagt af det høje Ministerium, og jeg tror, jeg kan sige med stor Vished, at der er mange ude i Befolkningen, som venter paa disse Lovforslags Gennemførelse. Det lykkedes jo i Gaar at faa et meget vigtigt Kriseforslag vedtaget, og man kan vel ogsaa forvente, at der inden alt for lang Tid kan gennemføres en Ændring af den gældende Akkordlov. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at et Lovforslag som det fore-

liggende har sin Berettigelse, idet det jo gaar ud paa, at naar en Skyldner kan godtgøre, at han er i Færd med at opnaa en Akkordordning, eller at han er i Færd med at opnaa en anden Ordning med sine Kreditorer, eller at der er Udsigt til, at hans økonomiske Forhold vil væsentlig forbedres i en nær Fremtid, kan Tvangsauktionen udsættes. Derved gør man sig Bestræbelser for at bevare Hjemmene, og det synes jeg er prisværdigt. Jeg tror, enhver ærlig Medvirkning hertil vil blive paaskønnet ude i Befolkningen, og jeg skal derfor anbefale Forslaget til velvillig Behandling og hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Godskesen: Ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) kan ogsaa jeg billige Lovforslagets Formaal, nemlig at række en hjælpende Haand til de mange Landmænd, som er kommet i store Vanskeligheder paa Grund af de foreliggende Forhold og derfor er udsat for at se deres Ejendomme bortsolgt ved Tvangsauktion. Men det staar mig klart, at den Imødekommen, man viser de paagældende Landmænd, maa vises saaledes, at man ikke derved svækker Realkrediten. Hvis man nemlig for at hjælpe de paagældende Skyldnere gaar saa vidt, at man skræmmer Kapitalen, saaledes at den ikke tør tage Pant i Ejendomme, trækker sig tilbage fra denne Anbringelse, vil det jo i den sidste Ende gaa ud over de paagældende Skyldnere, som i Stedet for at faa en Hjælp i Virkeligheden vil blive ringere stillet. Det maa man være sig i høj Grad for. Man maa være sig for ved at hjælpe en enkelt at komme til at skade alle, fordi man skader Realkrediten.

Dette Hensyn har jo ogsaa været fremme i det høje Folketing, og man har været enig om, at man maatte være forsigtig. Det er ud fra en saadan Opfattelse, man har vedtaget det Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Udsættelse højest kan gives for 3 Maaneder og kun kan forlænges, naar særlige Grunde taler derfor. Jeg tror imidlertid ikke, at det er tilstrækkeligt, dette: naar særlige Grunde taler derfor; det er jo afhængigt af et Skøn, og det kan let tænkes, at Skønnet under Forholdenes Tryk bliver fældet mere og mere lempeligt. Jeg vil derfor mene, at man maa sætte en bestemt Grænse, og noget saadant er ogsaa foreslaaet af mine Venner i Folketinget. Det var mig derfor en Glæde at høre den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) udtale sig i samme Retning, og jeg haaber, at vi skal kunne faa